

**Sygn. akt V U 377/13**

## WYROK

### W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 23 stycznia 2014 r.

**Sąd Okręgowy w Kaliszu V Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych**

w składzie :

Przewodniczący SSO Romuald Kompanowski

Protokolant Anna Sobańska

po rozpoznaniu w dniu 10 stycznia 2014 r. w Kaliszu

odwołania J. K.

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w O.

z dnia 14 lutego 2013 r. Nr (...)

w sprawie J. K.

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddział w O.

o ustalenie kapitału początkowego

**zmienia zaskarżoną decyzję Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w O. z dnia 14 lutego 2013 r., znak (...), w ten sposób, że ustala, iż odwołujący J. K., przy obliczaniu wartości kapitału początkowego, ma prawo do obliczenia podstawy wymiaru z uwzględnieniem podstawy wymiaru składek na ubezpieczenie społeczne z lat 1981 – 1990, w następujących kwotach:**

**za 1981 rok – 70 020 zł.**

**za 1982 rok – 94 375 zł.**

**za 1983 rok – 137 133 zł.**

**za 1984 rok – 206 881 zł.**

**za 1985 rok – 222 263 zł.**

**za 1986 rok – 286 530 zł.**

**za 1987 rok – 445 636 zł.**

**za 1988 rok – 776 240 zł.**

**za 1989 rok – 2 411 970 zł.**

**za 1990 rok – 12 365 000 zł.**

## UZASADNIENIE

Decyzją z dnia 14 lutego 2013 r. Zakład Ubezpieczeń Społecznych, Oddział w O., ustalił J. K. wartość kapitału początkowego. Przy obliczeniu wartości kapitału początkowego ZUS nie uwzględnił zarobków w latach 1980-1991, osiągniętych w (...) w W..

Od powyższej decyzji odwołanie złożył J. K., domagając się jej zmiany i uwzględnienia przy obliczaniu kapitału początkowego zarobków osiągniętych w (...) w W., wskazując, iż te osiągnięte w latach 1980-1985 były najkorzystniejsze.

Organ rentowy wniósł o oddalenie odwołania.

### **Sąd ustalił i zważył co następuje.**

Odwołujący J. K. od dnia 1 lipca 1976 r. zaczął pracę w (...)w W.. Pracował tam do 1 marca 1991 r., przy czym pod koniec zatrudnienia nazwa zakładu pracy brzmiała: (...)w W.. Odwołujący pracował tam jako kierownik zakładu gospodarstwa rolnego. Odwołujący nie miał innych przerw w pracy. Odwołującemu wystawiono zaświadczenie o zatrudnieniu i wynagrodzeniu u drugiego pracodawcy – (...)w W., za okres od 11 kwietnia 1993 r. do 16 maja 1989 r. Kwoty wynagrodzenia z tego zaświadczenia zostały przez ZUS przyjęte do obliczenia wysokości wskaźnika podstawy wymiaru świadczenia. Odwołujący karty wynagrodzenia rocznego za lata 1978-91. W kartach tych przedstawione zostało wynagrodzenie z rozbiorem na poszczególne miesiące każdego roku kalendarzowego. Każda karta opatrzona jest imieniem i nazwiskiem odwołującego oraz nazwą zakładu pracy: (...)w W.. Wynagrodzenie roczne wynikające z sumy miesięcznych kwot wpisanych w kolumnie „razem płaca” przedstawia się następująco: 1978 – 60 582 starych złotych, 1979 – 61 467 starych złotych, 1980 r. – 62 090 starych zł, w 1981 r. – 79 020 starych zł, w 1982 r. – 94 375 starych zł, w 1983 r. – 118 800 starych zł, w 1984 r. – 164 281 starych zł, w 1985 r. – 177 488 starych zł, w 1986 r. – 231 405 starych zł, w 1987 r. – 349 636 starych zł, w 1988 r. – 531 590 starych zł, w 1989 r. – 2 183 409 starych zł, w 1990 r. – 12 365 000 starych zł, w 1991 r. (miesiące I – III) – 4 065 000 starych złotych. Wskazane wyżej karty wynagrodzenia sporządzane były przez wyznaczonego przez Spółdzielnię pracownika działu kadr w oparciu o listy wynagrodzeń (dowód: zeznania świadków: H. Ż., A. U., K. C., karty wynagrodzenia rocznego w aktach ZUS).

Wynagrodzenie roczne, wynikające z sumy wpisanych do kart wynagrodzeń za każdy miesiąc 1978 roku i 1979 roku zgodne jest z odpowiednimi wpisami wynagrodzenia rocznego w legitymacji ubezpieczeniowej odwołującego. Za pozostałe lata wynagrodzenie miesięczne odpowiada kwotom wynikającym z dekretów płacowych znajdujących się w aktach osobowych odwołującego (dowód: legitymacja ubezpieczeniowa odwołującego w aktach ZUS, akta osobowe odwołującego).

W myśl art. 173 § 1 ustawy z dnia 17.12.1998 r., o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (tj. Dz. U. Nr 39 z 2004 r., poz. 353), dla ubezpieczonych urodzonych po 31.12.1948 r., którzy przed dniem wejścia w życie ustawy opłacali składki na ubezpieczenie społeczne lub za których składki opłacali płatnicy składek, ustala się kapitał początkowy, uwzględniając okresy składkowe wymienione w art. 6 ustawy i okresy nieskładkowe wymienione w art. 7.

Zgodnie z art. 174 ust. 3 wymienionej ustawy podstawę wymiaru kapitału początkowego ustala się na zasadach określonych w art. 15, 16, 17 ust. 1 i 3 oraz art. 18 cytowanej ustawy, z tym że okres kolejnych 10 lat kalendarzowych ustala się z okresu od 01.01.1980 r. do 31.12.1998 r.

Sposób dokumentowania zarobków wynika z przepisu art. 117 ust 5 wymienionej ustawy i przepisów rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 07.02.1983 r. w sprawie postępowania o świadczenia emerytalno – rentowe i zasad wypłaty tych świadczeń (Dz. U. Nr 10 poz. 49). Dowodem stwierdzającym wysokość zarobków są listy płac, angaże, wpisy do legitymacji ubezpieczeniowej, zaświadczenia Rp 7 wystawione przez pracodawcę i inne dokumenty, z których wynika wysokość wynagrodzenia i fakt jego pobrania.

Odwołujący w okresie od dnia 1 lipca 1976 r. do dnia 1 marca 1991 r. pozostawał w zatrudnieniu. Pracował w jednym zakładzie w pełnym wymiarze czasu pracy oraz w drugim zakładzie w niepełnym wymiarze czasu pracy. Odwołujący udokumentował swoje zarobki z tego pierwszego zakładu z całego okresu zatrudnienia w sposób, jak było to możliwe.

Za pierwszą część okresu przedstawił wpisy wynagrodzenia w legitymacji ubezpieczeniowej a za okres od 1980 roku – karty wynagrodzenia rocznego. Odwołujący w wymienionym okresie był ubezpieczony i od jego wynagrodzeń odprowadzono składki na ubezpieczenie społeczne. Brak jest podstaw aby odmówić odwołującemu uwzględnienia w obliczaniu kapitału początkowego zarobków w następujących kwotach: 1980 r. – 62 090 starych zł, w 1981 r. – 79 020 starych zł, w 1982 r. – 94 375 starych zł, w 1983 r. – 118 800 starych zł, w 1984 r. – 164 281 starych zł, w 1985 r. – 177 488 starych zł, w 1986 r. – 231 405 starych zł, w 1987 r. – 349 636 starych zł, w 1988 r. – 531 590 starych zł, w 1989 r. – 2 183 409 starych zł, w 1990 r. – 12 365 000 starych zł, w 1991 r. (miesiące I – III) – 4 065 000 starych złotych, jeśli kwoty te znajdują odzwierciedlenie częściowo w dekretach płacowych zgromadzonych w aktach osobowych. W szczególności nie mogą o tym decydować względy formalne – błąd pracodawcy w sposobie uwierzytelniania kart poprzez brak pieczętki zakładowej i podpisu upoważnionego pracownika. W tej chwili braki te nie mogą być uzupełnione.

Istniały więc warunki aby w miejsce minimalnego wynagrodzenia za pracę przyjmowanego do obliczenia wskaźnika wysokości podstawy wymiaru świadczenia za okres pracy w (...)w W., a następnie (...) w W., przyjęte zostały wskazane wyżej kwoty. Odpowiednio za lata 1983-89 do kwot tych powinny zostać doliczone odpowiednio kwoty wynikające z przyjmowanego przez ZUS w całości zaświadczenia o zatrudnieniu i wynagrodzeniu z dnia 12.10.2010 r. (k. 39 akt ZUS).

Zaskarżona podlegała więc zmianie w myśl art. 477<sup>14</sup> § 2 k.p.c. poprzez orzeczenie jak w sentencji wyroku.

Nie podlegały uwzględnieniu jedynie z przedstawionych kart kwoty dopisywane w innych miejscach, niż miejsca przeznaczone na ewidencjonowanie poszczególnych składników wynagrodzenia za pracę. Te dopiski dokonywane były przez inną osobę niż wpisy w tych polach, w których wpisane zostały poszczególne składniki wynagrodzenia. Rodzaj użytego materiału do pisania rodzajowo różni się od tego użytego przy wypełnianiu pól przeznaczonych na składniki wynagrodzenia. Również żadna ze słuchanych w sprawie osób nie uczestniczyła przy dokonywaniu zakwestionowanych wpisów. Zatem w tej części wpisane kwoty nie zostały uwzględnione przy sumowaniu poszczególnych składników w celu obliczenia rocznego wynagrodzenia.